

דעת
אתר לימודי יהדות ורוח
www.daat.ac.il

הפלה מוסף

מן לומר ה' שפתי וכו' אבות תבורות עד באי מציה המתים :

סדר קדושה לר' יהודה הלוי

ובכן נקדישך מלך : (נ"פ)

במרומי ערץ . כסא שבתך . ובשכוני ארץ . עז ממשלתיך . אלה
יעריצון . גאון תפארתך . ואלה יקדישון . לשם ממלכתך .
אין קדוש כה' . כי אין בלתיך : במרומי ערץ . כסא מהללו . ופנות
שוליו . מלאות היכלו . מהם מימינו . ומהם משמאלו . שרפים עומדים
ממעל

מט

מוסף של יום הכפורים

ממעל לו: ובשכוני ארץ. ידועים עם האל. נצבים היום. כרל השואל. מהללים ומודים. לצור פודה וגואל. והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל: במרומי ערץ. מלאכי רום יחד. יוצאים באימה ושבים בפחד. ומעריצים ברעד למלך מיוחד. שש כנפים שש כנפים לאחד: ובשכוני ארץ. קהלות קהלות. קרבים היום בחמש תפלות. ומקדישים האל. בתשואות המולות. ואתה קדוש יושב תהלות: במרומי ערץ. שם שדי נגמר. וכל לבב יתר וכל בשר סמר. שואלים איה מקומו משמר מול משמר. וקרא זה אל זה ואמר: ובשכוני ארץ. נוחלי דת חקוקה. ומגלת קדושים. לשמו דבקה. ויגבה ה' צבאות ביד חזקה. והאל הקדוש נקדש בצדקה: במרומי ערץ. מלאכי צבאות. ובשכוני ארץ. הוגי דת נבואות. אלה מעריצים. בהמולות תשואות. ואלה מקדישים. לאלפים ומאות. קדוש קדוש קדוש ה' צבאות:

סלק. חסס אני יהודה לוי

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו: (ב"פ)

ארץ התמוטטה והתפוררה. ורעשו וגעשו הררי אל. מפני ה' אלהי ישראל: נבהלו אפסים. והתפוצצו והתפלצו רכסים. ויהי למישור העקוב. מלפני אלהי יעקב: יתמהמהו ויתמהו. ויפחדו וירדו. לשמע המולות המוניו. כי נבהלו מפניו: ירקדו ירצדו ויתנועעו. ויגעו ויועו. ההרים הגבוהים. מפני ה' אלהים: השם הנזכר על הגלגלים והתגלגלו. ועל הגבעות והתקלקלו. זה סיני לעד ולאות. מפני ה' צבאות: וכוה וכוה נחפזו ונבהלו. ופלצות אחזו ווחלו. והתחללו. העומדים לפניך. ורגזו וחלו. מפניך: דהרות ארבע חיות. הליכות אל צופיות. משרתים באין קנאה ומדון. את פני האדון: המה ראו וייראו. ופחדו ורעדו. ואור שמש כי תהל. מפניו תבהל: לוחשים ורוחשים. ובקהל קדושים דורשים. האדון אשר אתם מבקשים: וחשים ולא מחשים. מקדישים ולא מחרישים. ומנחת קדושה מגישים. אשר הם מקדישים: יראה לובשים. ומתבוששים. ומתאוששים לעבדך ומתקוששים. (חשים ולא מחשים) יחד מתכנשים. מתרגשים (ומתקדשים). ומתנגשים. רועשים ומתרעשים (מעריצים ומקדישים). וקדושה משלשים. לאל נערץ בסוד קדושים: ולומר כתר ער ה' אלהיכם אמת. אתה קדוש. לזור וזר המליכו. ובכן ובכן ובכן. ותמלוך. קדוש אתה. אתה בדרהט. א"א מפני תמאני. עליט לשבח. אחדלה:

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם ספיות עמך בית ישראל העומדים לפניך היום לבקש רחמים על עמך. הבינם מה שיאמרו. הודיעם מה שידברו.

הורם

סדר (ע"ב) יג 13

הזרם מה שישאלו. ואל יכשלו בלשונם ואל יבושו במענם. ואל יאמרו לפניך דבר שאינו כרצונך. כמו שידענו ה' אלהינו עוזנוך הם תנונם ומרוחמך הם מרוחמים. ככתוב בתורת משה עבדך. ויאמר אני אעביר כל מצבי על עניך. וקראתי בשם ה' לפניך. ונתתי את אשר ארצן. ורחמתי את אשר ארצם :

רשות לסדר העבודה. המוס אני משה קמן חזק. משולם

אֶעְרֹךְ מדברי דתי. אכונן סדר עבודתי. אקריב פרי אדמתי. אולי יקרה ה' לקראתי: נשלתי רשיון עם נגהים. נפשי עם כלם תהים. נושאים עניהם ורוהים. אולי ישר בעיני אלהים: ידי משמרותם יציבו. יושר אמריהם יקריבו. יוכיחו פתאיהם וידיבו. אולי ישמעו וישובו: מחטוא מנענו חכנו. מדמעות זרקנו נסכנו. מאל שאלנו להאיר חשקנו. אולי יגיד לנו את דרכנו: שובו בנפשות נכאות. שועו בזעקה וקריאות. שלחו לפני שיר ומשאות. אולי יחנן ה' צבאות: הקיצו סעפים לנו. העירו ישנים לא בנו. הרימו לבבות אבלו ואנו. אולי יתעשת האלהים לנו: קטנתי מאד מכלכם קמתי להתפלל בעדכם. קראתי להוכיח אתכם. אולי אכפרה בעד חטאתכם: טהורים השמרו ברוחכם. טהרו ושובו בכל לבבכם. טהור קראו בעד יצרכם. אולי יקל ירו מעליכם: נקלותי לפני קוני. נבעתי מכבד עוני. נפלו פני שאול מענה לשוני. אולי יראה ה' בעיני: חלבי הרימותי על דוני. חשבתי נסכי מימי עיני. חכיתי לו עם פי ורעיוני. אולי ישא פני: זעתי מפחד דיניו. זכרתי זכות הורי לפניו. זמרת מנחתי הבאתי לעיניו. אולי אכפרה פניו: קראתי המוני חנותיו. קייתי גדודי סליחותיו. קרבתי בשלש עשרה מדותיו. אולי יעשה ה' אתנו ככל נפלאותיו:

ע"כ א"ב. סדר עבודה זה תיקנו יוסי בן יוסי הכהן:

אֲתָהּ כוננת עלם מראש. יסרת תכל והבל פעלת ובריות (בו) יצרת: בשורך שלם תהו ובהו. וחטך על פני תרום. גרשת אפל והצבת נוטה: גולם תבניתך סן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו פקדת: דברך נח ונוגה מעין ולא כליות למען היותו יציר כפוך: הנדלת צרו וברכת ורעו. והפריהם בטובך. והושבתם שקט: ויפיקו של ויאמרו לאל סור מכנו. הסיות ירנע. וכחציר אומללו: זכרת ברית לתמיס בחרו. ובזכותו שמת לעולם שארית: הק ברית קשה למעט כרת. ובאהבת ניתוחו בניו ברבת: מעו בעשרים ובנו מגדל. ואברו לנו ונעלה ונבקיע הרקיע ונלחם בו: יחד אב המן פראוס ככוכב ורח מאור כשרים להאיר בחשך: בעסך הפרת בשורך פעלו. ולעת שיבהו לבבו הקרת: לזית חן ככנו הוצאת. טלה טהור מכבש נכחד: מגזעו איש הם הוצאת. הרתם בבריהך מבטן לקח: נתת לו שנים עשר שבטים ארוכי עליון מבטן נקראו: שמת על לזית חן וחסד. וככל אחוז כתר

מוסף של יום הכפורים

לו עמרת : עמרם נבחר מגזע לוי • ואדרן קדוש ה' משרשיו קדשה : פארתו בבגדי שרר ובקרבנותיו הפר כעסך : ציץ ומעיל כחנת ומכנסי בר חשן ואפור מצנפת ואבנט : קרבנות פרים ועולות כבשים . ושחיטת שעירים ונתוח אילים : ריח קטורה רוקח מרקת וביעור נחלים וזריקת דם וספירת יושר : שרתה קטורה ותפלת אמת . וקרושתו מכפרת עונותיו : תוכן בון ועריכת אבן . מאזנר בכלם כמלאך השרת :

ע"ס תשר"ק

תכנת כל אלה לכבוד אהרן . כלי כפרה לכל ישראל שמתו . ועל ידו סליחה העין נתת . תחת אהרן מגזעו יעמוד לשרת לפניך ביום הסליחה • תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולט ילמדוהו . שלומי זקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד ישיבטוהו עד בוא יום העשור : ראה לפני מי אתה נבנס למקום אש להבת שלהבת . קהל ערתנו עליך יסמכו ועל ידך תהא (היום) סליחתנו : צוה ולמדוהו עד בוא יום העשור כרי שיהא מורגל בסדר העבודה : פרטו לו סרין בעת שחיטת התמיד לעשות מצוה בינו לבין העם : עושה מצוה באימה ובידאה ובודק עצמו מתוצרי טובילה : שש על מצוה לקיים ויירד לטבול כמו שהוזכר : נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו : מיד יקבל את כבש התמיד ועשאו כהלכתו ככל השנה כלה : לפנים יכנס להקטיר את הקטורת ולהשיב את הטרות • ויצא והקריב את הראש ואת האיברים : כמצותן בכל יום יעשה סנתת נסכים ומנתת חביתין וינסך את היין בכל כלי שיר : יבוא מיד לבית הפרה ויפרשו לו סרין כבראשונה : טרם יששוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו : הל ושפט בגדי זהב ויירד וטבל כמו שטבל . והבים מעביר ולבנים לובש שעבודה היום בבגדי לבן • וסדר וקדש ידיו ורגליו ובא לזתלה אצל פרו . הוא עומד באימה לפני אל עליון . ואומר עליו דברי וידוי . וסמך שתי ידיו עליו והתודה :

וכך היה אומר אנא השם [חטאתי עייתי משעתי לפניך אני ובייתי . אנא השם] כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחטאתי ושעיתי ופשעתי לפניך אני ובייתי . ככתוב בתורת משה עכרך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' (תהררו) :

ודכהנים והעם העומרים בעורה כשהיו שומעים את שם המפורש יצא כמי כהן גדול בקדושה ובטהרה • היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : אף הוא היה מתכוין לגמור את את השם כנגד המברכין . ואומר (להם) תהררו : ואתה בסוכך מעורר רחמיך וסולח לאיש חסדך :

דבר והביאו לו שני שעירים והגדיל עליהן שני גזרות : גדול ימין כשהוא של עם יתגדלו על השעיר ואומר לה' חטאתי (והכהנים) : בשעיר העזאזל לשון זחרות יקשור ויעמידנו כנגד בית שלוח . אף שעיר שהוא של שם יעמידנו כנגד בית שחוטנו . ובא לו שניה אצל פרו ואומר עליו ויחי ביתו ויירדו אחיו הכהנים . וסמך שתי ידיו עליו והתודה :

וכך היה אומר אנא השם . חטאתי עייתי משעתי לפניך אני ובייתי ובני אהרן עם קדושך . אנא השם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחטאתי ושעיתי ופשעתי לפניך

מוסף של יום הכפורים

לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קרושך . ככתוב בתורת משה כי ביום הזה יכפר עליכם לשנה אתכם מכל השמתיכם לפני ה' (תפלה):

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם . ואמרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : אף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכן ואומר (להם) הפהרו : ואתה במובך מעורר רחמך וסולח לשבט ע"ס א"ב משרתיך :

אָהֲרֵן יודי שקד בעצמה לעשות חמאתו וחמאת העם : ברך סכן ושחט פרו וקבל דמו במזק מצורו : גם להבירו סוד יתגורו למרס ברמו שלא יקרוש : דם פרו הגיה [ביד מי שממסס בו] על הרובד (הרביעי) שבעזרה . ונפל מיוטה דהובה תלה לראש המזבח : הודיה מלאה נחלי אש והגיתה על הרובד (הרביעי) שבעזרה : ומציאין לו כף ריקם וכלי מלא קטרת דקה מן הרקה . וחפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף ונטל בימנו סתתה ובשמאלו כף הקטרת . וזו עצמו ונכנס לקרש הקרשים והגיה המתתה בין בדי הארון . חפן כל הקטרת ונתן על הגחלים וממנו נתמלא הבית כולו עשן . מממנו עניו ופסע לאחוריו ומתפלל בהיכל תזלה קצרה . יצא ונפל את דם הפר ממי שממסס בו תכנס למקים שנכנס ועמד בכיסוס שעמד . והזה ממנו לפני הכפורת בין בדי הארון אחת למעלה ושבע למטה . ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה . אחת . אחת . אחת . אחת . אחת . אחת . אחת ושלוש . אחת וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע : יצא והגיתו על כן הזהב שהיה בהיכל : כצאתו הביאו לו שעיר חמאת (של עם) . שחטו וקבל דמו במזק טהור . לפניו יכנס להוות מרמו כסדר דם הפר . אחת למעלה ושבע למטה . ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה . אחת . אחת . אחת . אחת ושתיים . אחת ושלוש . אחת וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע . יצא והגיתו על כן הזהב [השני] שהיה בהיכל :

מזהר ונפל דם הפר והגיה דם השעיר . והזה ממנו על הפרכת כנגד הארון מברוץ . אחת למעלה ושבע למטה . ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה . אחת . אחת ואה . אחת ושתיים . אחת ושלוש . אחת וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע :

נהיך והגיה דם הפר . ונטל דם השעיר ועשה לדמו כאשר עשה לדם הפר . והזה ממנו על הפרוכת כנגד הארון מברוץ . אחת למעלה ושבע למטה . ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה . אחת . אחת ואחת . אחת ושתיים . אחת ושלוש . א' וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע :

שש ועידה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן . ובא ועמד לפני

מוסף של יום הבפורים

מוכת החוב . על ארבע קרנותיו יתן כסדון . ועל שרתו יזה שבע פעמים . פסע ויצא , חוץ לאולם ושפך את השירים אל יסוד מערבי של מוכת החיצון . צוה והביאו לו את השעיר המשתלח לעזאזל להתרחת עליו אשמת קהלו . וסך שתי ידיו עליו והתודה :

ובך היה אומר . אנא השם . השאו עוז פשוט לפניך עמך בית ישראל . אנא השם . כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים . שרמא ושעוו ושמשעו לפניך עמך בית ישראל , ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם למדור אתכם סכל חטאתיכם לפני ה' (חמדרו) :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחיים ונשפלין על פניהם . ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . אף הוא היה מתכוין למדור את השם כנגד המכרכין ואמר (להם) תמחרו . ואתה במובך מעוד רחמך וסלח לעדת ישורון :

קרא לאחד מן הכהנים להוליכו לארץ גזירה למדבר שמש , החצו בשתי ידיו ושב לאחוריו והוא היה מתגלגל חודר . ולא היה פגיע לחצי הרר עד שנעשה איברים איברים . ואמר כך יצאו עונות עמך בית ישראל :

ריץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפין . וקרען והוציא את אמריהם ונתנם במנס . להקטירם על גבי המוכה . וקלען במקלעות והוציאן לבית השריפה . שב לקרוא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות ובאך בעשור . ובעשור שבתמיט המקדים קורא אותו על פה . ומברך עליהם שמונה ברכות . על התורה . ועל העבודה . ועל ההודאה . ועל כחילת העון . ועל ישראל . ועל המקדש . ועל הכהנים . ועל ירושלים . ושאר הפלה .:

תבין צעדי לבית המבילה . וקדש ידיו ורגליו . ופשט בגדי לבן ויד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו יצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת אמורי הרמאת . ואת פר העולה ואת שבעת כבישים תמימים * . ואת השעיר הנעשה בחוץ . ואת התמיד של בין הערבים . ועשה אותן כהלכתן . ואתר כלותו מעשות את כל אלה עוד בא לו לבית המבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו . נכנס להוציא את הקף ואת המתתה שהכנים בשחיתת . ועוד בא לו לבית המבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויד וטבל ועלה ונסתפג . [הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו] נכנס להקטיר את הקמורת ולהשיב את הרוות ולהקריב את הראש ואת האיברים של בין הערבים . וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב . והביאו לו בגדי עצמו ולבש . ומליץ אותו עד ביתו . ויום טוב היה עשה לאהוביו בצאתו בשלום מן הקדש . אשרי העם שככה לו . אשרי העם שה' אלהיו :

(ובכן) **ובך** היתה תפלתו של כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש . יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו . שתהא שנה זו הבאה עלינו

ועל

ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, אם שחינה (תהא) נשומה, ואל חננם לפניך תפלה עוברי דרכים לענין הגשם (בלבד) בעת שהעולם צריך לו, ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אתי, שנה שלא תפול אשה את פרי בטנה, ושיתנו בה עצי השדה את תנובתם, ולא יערי עבר שולמן מרבית יהודה: כמו כן מפניו תשמע ותושיע:

יְהִי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שנתה שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, שנת אורה, שנת ברכה, שנת נלה, שנת ריצה, שנת רעה, שנת הוד, שנת ועד טוב, שנת זמדה, שנת חרדה, שנת מצבה, שנת ישועה, שנת כלכלה, שנת לחם, שנת מזון, שנת נחמה, שנת ששון, שנת עלצון, שנת פדות, שנת צהלה, שנת רוחה, שנת שלום, שנה שתוליקנו בה קוסמיות לארצנו, שנה שלא יהיה בה חסרון כים, כי אתה ה' אלהינו נתת לנו את יום הכפורים הזה, את יום סליחת העון הזה, את יום מקרא קרש הזה, למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו, ועתה ה' אלהינו על רחמך אתנו במודים ועל חסריך אתנו נשענים ולסליחתך אתנו מקיים, כי אתה ה' אל רחום ורחן אך אפים ורכ חסד ואמת ומרבה להטיב ומנהיג את העולם כולו במדת רחמים, ככתוב בתורת משה עבדך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך והטתי את אשר אחץ ורחמתי את אשר ארחם:

חמוס אני יוסף ב"ד יצחק

וּבְבִן מֵת נִחַד הִיא כֵּהן גְּדוֹל בְּצִאֲתוֹ כְּשִׁלּוּם מִן הַקֶּרֶשׁ: °כִּאֲחֻלְמָה קְטוּעָה בַעֲמַתָּה, °כִּאֲדוֹם קְשׁוּרָה בְּכוֹתֶרָה, °כִּנְשׁוֹף בְּאִפּוֹר מִדַּעַת, °כִּיהֲלוּם בַּחֲשׁוֹן נוֹדַעַת, כִּישְׁפָה וְזֵהֶרֶת בַּעִישׁ, °כִּזְוִי שׁוֹחֵם בַּעֲמֻדֵי שֵׁשׁ, °כִּמְטוֹרֶת מְמֹלֶאֶת כְּמַכְתֵּם, °כִּפְּפֻדָה מְשׁוֹבְצַת בְּרוֹחַם, °כִּכְבֻּקֶת זֵי הוֹר וְזוֹרֶקֶת, °כִּרְאֵמָה עַד מְאוֹד מְבֻרְקֶת, °כִּיֹּרֶת בְּהָלוּ בַּחֲבוּרָתוֹ, °כִּצְאֵת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ, °כִּחֲמָה בְּטוֹכֵי מַעוּנֵי, °כִּקְרוֹשׁ כְּמֵלֶאךְ אֲדֵנִי: כְּכָתוּב כִּי שִׁפְתֵי כֵהן יִשְׁמְרוּ רֵעִית וְחוֹדָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מֵלֶאךְ ה' צְבֻאוֹת הוּא:

פוסמן ע"ז חמוס שלמה קמץ מלונג

אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה כֹּל אֱלֹהִים, הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזְן רֵאבָה נִפְשָׁנו: אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה שׁוֹשֶׁנֶת הַשְּׂרׁוֹן, וְהַכְּבוֹד מִחוּפָּה בְּטוֹר עֵנֵק עַל גִּרְוֵן, וְהַכֵּהן שְׁבוּץ בְּהוֹד אֲבִנֵי זְכוּרֵן, אֵת בְּגֵדֵי הַקֶּרֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן, (הֲלֹא): אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה לְיָוִים וְעַם נִהְרֵו, וְהַכְּבוֹד מִחוּפָּה כְּלֶבֶת אֹר וְיֵהֲרוּ, וְהַכֵּהן לוֹהֵג לְעַם אֱלֹוֵי יֵהֲרוּ, מִכֹּל חֲמֵאוֹתֵיכֶם לֵאנִי ה' תִּתְהַדֵּו, (הֲלֹא): אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה מֵלֵא קֶרֶשׁ וְרַצְפָּתוֹ, וְהַכְּבוֹד מִחוּפָּה כְּמֵלֶךְ תוֹךְ חֲפָתוֹ, וְהַכֵּהן מְדַבֵּר שֵׁם הַמְּפֹרֶשׁ בְּשִׁפְתוֹ, וְהַעַם אוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ, (הֲלֹא): אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה הַהוֹד הַיָּבֵל וְהַרְרָתוֹ, וְהַכְּבוֹד מִחוּפָּה כְּמֵלֶךְ בְּתוֹךְ מִיִּרְתוֹ, וְהַכֵּהן מִבֵּיא כֶּף וּמִחַחָה בִּיקְרָתוֹ, וְאַחֲרֵי כֵן יִצְאָה צְבֻאוֹת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ (הֲלֹא): אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה הַקִּיר הַיָּבֵל הַחֲבוּיֵב, וְהַכְּבוֹד מִחוּפָּה כֶּקֶן נוֹגֵה וְשִׁבִּיב, וְהַכֵּהן קוֹרֵא בְּלִקְח זֵל כְּרִיבִיב וְהַכֵּהן הַעַם כִּשְׁתוּלֵי יוֹתִים מְבִיב, (הֲלֹא): אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה מִיִּרְת יִקְרַת מֶלֶךְ, וְהַכֵּהן מִחוּפָּה בְּמַכֵּם עַל רֵאשׁ מֶלֶךְ, וְהַכֵּהן מוּפָּה זְכָה וְכָה מִתְהַלֵּךְ.

והמגנים

מוסף של יום הכפורים

בשמעם קולו חשים משמועתו . כמטה ומעלה רוב גדולתו .
ועל ישראל גאותו . ברוך . ה' הוא האלהים :
אל מלך . ויעבור . אלהינו ואלהי אבותינו מחול . כשחטאו . הניאל . אל תעש
עמנו כלה . אשמנו מכל עם . אבל חטאנו וגו' . לעינינו . מה נאמר לפניך .
על חטא . על חטאים . סקילה שריפה . אריר ונאור . יעלה ויבא . מלך על .
קדשנו . רצה . מדים . וכתוב . ואתם הרבקים . ובספר חיים . קדים מלח :

מנחה ליום כפורים

אשרי ובה לנין * וגומר סדר קדושה . קדיש [לעילא] . ואני הפלתי . ומוניא
ס"ח וקורא בו בפרשת ערוות כמעט ארץ מזלים . כסן ומי בנס
למי כ' . לוי ולא תחלל את שם אלסיך למי כ' . מפטיר עד סוף הפרשה .
הפטורה ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי . ומחזיר ס"ח למוקומו . ולומר קדיש
לעילא . ומחפלין . ועולה שליח לצור לחיבה ומסדר התפלה . ולומר ה' שפתי
הפתח . זכרנו לחיים . אתה גבור . מי כמך אב הרחמן . עד פחה המתים :

קדושה . חסס אני משה קמן , משה .

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו : (נ"פ)

אנשי חסד הנשאים את הוד קולם . הבו לה' כבוד . נובבו וענו יחד
כלם . אל מי דמית ככה בכבוד : ידו כעמוד ברזל (יהי) בעד
קהלם . חומת אש סביב ולכבוד : מדוי חטאיהם ירפא וירצה
פעלם . יעלו חסידים בכבוד : שרש ישי יעמוד לנס עמים לעולם .
צמח ה' לצבי ולכבוד : העמים יאמרו כי בשכר סבלם . עשה את
כל הכבוד : קולם ישעה ועוז יצוה להנחילם . גם עושר גם כבוד :
טובו יבשר כי נשא פניהם מחוללם . ונגד זקניו כבוד : נושאי כסאו
יקראו הנשאו פתחי עולם . ויבא מלך הכבוד : מלך הכבוד
לפניו לא נוצר אל . שלח דבר קדשו לעם האל . האמירו
להעריצו (כמו) [עם] מלאכי האל . והקדישו את קדוש יעקב . ואת
אלהי ישראל :

בְּהַדְרֵשֶׁךְ . לעומתם . אתה קדוש . לזר וזר המליט לאל . ובכן . ובכן . ותמליך .
קדש אתה . אתה בחרנו . מחול לענותנו . כשחטאו
ישראל במדבר . הניאל . ולירושלים . תבוא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו מכל .
אבל חטאנו . לעינינו . מה נאמר . על חטא . על חטאים . סקילה . אריר ונאור .
יעלה ויבא . מלך על . קדשנו . רצה ומדים . ובספר חיים . ואס כיה שנת לומר
דקחך . ולומר קדיש :

שולמית

* עי' בח"א בסדר סוף מפרש שאומרים ובה לנין קדש מעלה לא קדש מנחה .

מנחה של יום הכפורים

(מגן) שבת שבתון הוא כשל סימן. ונסוף חמוס שלמה הקמן.

שולמות יספה שועה ותישר. שנית עפעף לעומת משנבה: ° באפס קרבן ומליץ יושר. באה להתרצות בשועה וניבה: ° תחת החלב ודם החשר. תקריב לפניך דמה וחלבה: ° שכבה למעצבה. בין קושר ומתקשר. שומרה מקיץ ולא ידע בשכבה: ° בהתפאר עליה כל רש ומתעשר. בחשבם לאמר אלהים עובה: ° תפש הנזר והצמיד והשר. תחת זאת לא יוכל להשיבה: ° ותוסף אומץ בדם הכשר. והיא בכל זאת מדברת על לבה: ° נבואת הקץ פשרה לכל פשר. נצבה מיחלת שחרה וערבה: ° העירה וחדש נעוריה כנשר. הרם שושנה חוחים סביבה: ° ושפע זבולון ומעדני אשר. וגלילות נפתלי ישובון בשובה: ° אמונת אורח מקצץ האשר. אצול מכשד ומאור שביבה: ° שתיילו עקד והיטיב הקשר. ° לבדו כשה לעומת משכיבה: ° מרום צדקו לעדתו תאשר. ° היות פתחון פה לסלונה וסרבה: ° הסך עליה ורוכסה תישר. ° קצץ עבות חטא יגוד עקבה: ° טובעת דלה והקם על גשר. ° נאור לפניך לעולם תציבה: ° בקראה כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה:

ככתוב כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו: ° ונאמר קח עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונעלמה פרים שפתינו: ° ונאמר ויאתו צדיק דרכו וטהר ימים יוסף אומץ: ° ונאמר ויבואו אל המקום אשר אמר לו אלהים וגו' עד וישם אותו על המזבח ממעל לעצים: ° ונאמר וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלינו ויעלצו בך אוהבי שמך:

פומן פ"ט

יוספים ° שנית לעמוד במשמרת תהלתם. ולפני ה' לבם לשפוך ותתנתם. ולחי לציון יעלו להקריב את קרבנותם. תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן: ° יוספים ° לביתך יעלו ולקחו עמם אמרים. היותם מליץ בינך ובין לא אנשי דברים. יהיו כופר בעדם וסליחה וכפורים. ולחי לציון יעלו על מזבחך פרים. ושעירים כחקותם ונסכיהם ומנחתם: ° תמידין: ° יוספים ° היום לבם הקריבו חטאתם. ויד פרו ויהרימו מקום תרומת מנחתם. וחלבם חלב חטאת ונסכיהם דמעוּתם. ולחי לציון יעלו לרצון כזבחי כפורים על מזבחתם: ° תמידין: ° יוספים ° חלו ממגור צפון לבם יבדק. ואיך חסרון ימנה ויעלה בחשבון לדקדק. בדקם תחזיק כי אין בלתיך מחזיק בדק. (ולחי לציון יעלו ושם יזבחו זבח צדק) והקרבת נשמתם לך תהי כפרתם. תמידין: ° יוספים ° כיום אוו צאת מדרכי אדם. ודרכי מלאכי עליון אחזו ובאו בסודם. ושירות

עורכים

(סד"ע) ח"ב יד 14

מנחה של יום הכפורים

עורכים כמו הם. והם עומדים על עמדם. ולחי לציון יעלו ישראל במעמדם. ולויים בדוכנם וכהנים בעבודתם:

(מזיה) שבת שבתון הוא כפל סימן. וכמוך חמוס שלמה

שזופי פליטי. אפופי עיטי. שוקדי ועוטי. על סף רהיטי: °בחורי חניטי. ילדי מעוטי. בעדת קשוטי. כללי ופרטי: °תמו מקשטי. וחוגרי אבנטי. תופשי מוטי. ומנצחי ופורטי: °שלמו שליטי. ונושאי שלטי. שופכו בהטי. ושודרו חריטי: °בלע מעליטי. שרו מלעיטי. בוד שומטי. וחומסי ולובטי: °תטאטא מטאטאי. תלהט מלהטי. תפשיט מפשיטי. תקמט מקמטי: °ישועטי. ובועטי. ושוחטי. ומורטי. ויורטי. וחורטי. ושולטי: °נהר מקלטי. ומהר מפלטי. נחת לוקטי. מבין שורטי: °העז משוטטי. מפולי ומפוטי. השב שופטי. ותומכי שרביטי: °ומיד מוטי. הקל עבטיטי. ומיון טיטי. משוך משוטי: °אשר מבטי. וישר מעבטי. אמץ קולטי. מדון שטי: °שבר שואטי. שפר לאטי: °להלבין חוטי. לסורי וחוטאי: °מפצל ברהטי. מקלות בעטי. הלץ שבטי. °הקוראים את משפטי:

ככתוב את משפטי העשו ואת חקותי תשמרו ללכת בהם אני ה' אלהיכם: ונא' תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ונא' כלה שארי ובשרי צור לבני וחלקי אלהים לעולם:

פומן צ'. לר' הדין בקורא ולה'ה

יום בדינך אעמוד אלהי עולם. יום במשפט תפקוד על כל נעלם. הסדר יקדמני אשר מעולם. צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. דרכי אנוש אם תפקוד ותדיננו. במעלו, עיניך בו ואיננו. ובמאזני צדק איך תשקלנו. הן בעון תולל ומעודנו. זכור כי מהבל יצורים כולם. צור לבבי: °ואם אני מעודי מאד פשעתי. וממך לא בושתי ולא נכלמתי. הנני לפניך כשה נאלמתי. וממך אליך לעזרה נסתי. העבר חרפתי אשר יגורתי. וטובך מעולם אל יתעלם. צור: °דל ממך ירא הרגיעהו. מרדת אל שחת פדעהו. ומחה והעבר עון בצעהו. כי יתר צדיק מרעהו. ואף כי אלהים חיים ומלך עולם:

מסתאניב חמוס אני שלמה ברבי יהודה גבירול חוק, מחומס

ובכן מה אדם וחרעהו ובן אנוש ותחשבהו:

ה' מה אדם: °אנושים וענושים. בקשים. אמלים ועמלים. במרים. אף רואיהם יאמרו אים. אולו מים מני ים. אך הבל בני אדם. ה' מה: °נפלים שפלים נדמו. נודדים הבל יהמו. נצחם וכחם יתמו. נמשל כבהמות נדמו, נבער כל אדם. ה' מה: °יום ודנו ואשמנו. יחדו בושנו ונכלמנו. °יעצנו רע ותוך יזמנו. יחפשו עולות תמנו

מנחה של יום הכפורים

תמנו. יצר לב האדם. ה' מה: °שוקד גדיש ורגב חובש. שוכן גיש ורמה לובש. שוה לחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא האדם. ה' מה: °לקוחים לדבר אתם עוות. לתת להם בתופת אחוות. לכודים כצפרים לו חכמו ישכילו זאת. לבות בני אדם. ה' מה: °מועד ומוכן לקימור גחל. מתוקן ונסכן לתגרת שחל. מאוס ימאס חייו בבחל. מתקן לו רגבי נחל. מה יתרון לאדם. ה' מה: °המונס סגו ישר אין בם. הוות בקרבם ועמל בארבעם. הביז חובם וחפש קרבם. היוצר יחד לבם. השקיף על בני אדם. ה' מה: °כבוא קצו סעדהו. באימת בצעו תנערהו. בחרמו מות יגורו. בור כרה ויחפרהו. באשר הוא סוף כל האדם. ה' מה: °רעוץ ורצוץ. חלו ועדיו. ראו לשלם נשיו בקשיו. רגבים יבלו שרשו ופדיו. רואו יאמרו אוי. רבה רעה האדם. ה' מה: °במלאת ספקו יצר יבואנו. בלע חיל ויקיאנו. בדר ישב ועין לא יראנו. בשלום שורד יבואנו. בקום רשעים יסתר אדם. ה' מה: °יקרו נשחת וקרנו נגדע. יחידתו משחת בל נפדע. יום אשר אליו יתודע. ישלם אליו וידע. יודע מחשבות אדם. ה' מה: °יורד בחווין לילה בחמה וסער. יסוער כמוץ בסופת יער. יגועש בגעש כישיש כנער. יחד כסיל ובער. יוקשים בני אדם. ה' מה: °הנה אם נחפש ונבדק. הושת כולו סג נאלח ונחדק. היו יהיה כאבק דק. האנוש מאלוה יצדק. המלמד אדם. ה' מה: °זורים בנהו יאהילון. ונכרים באוצרותיו יגילון. והוא לקברות יובלון. וכאורח נטה ללון. ויחלש ויגוע אדם. ה' מה: °דל לא יחדל מעון ואשמה. דתו און עצתו הדמה: °דרכו על נתיבות ערמה. דברי פיו און וטרמה. דברת בני אדם. ה' מה: °הובר אשמים בצרור נחתמים. הרי כתמים עליו נכתמים. המס ימס כנחלי רתמים. הנה בהיותו תמים. הבל בני אדם. ה' מה: °גזור מטיט ועל טיט נסמך. גויו פחאים יתר וימך. גר אנכי עמך. גם בני אדם. ה' מה: °בתקוף עליו כידור מלך. בכך ישוב לארצו כהלך. בשובו שם ערום כהלך. בהבל בא ובחושך ילך. במות האדם. ה' מה: °יעווב לאחריים רכושו. יצועו רמה וגוש לברשו. יקר פדיון נפשו. ישוב עמלו בראשו. יום ענות אדם. ה' מה: °רודף בחייו רוח נשוב. רודה במותו חמת עכשוב. ראו כאפס ואין חשוב. רוח הולך ולא ישוב. רוח בני אדם. ה' מה: °זמרוב מצוקיו בחייו ירב. ומותו ערב ויומו עורב. וקצו בקרבו לנפשו אורב. וילך הלוך וקרב. ורחק ה' את האדם. ה' מה: °לריק יגע וידל מאדו. לשוא עמל ויחבל בעודו. לכן לא ישא מאומה בידו. לא ירד אחריו כבודו. לא יכון אדם. ה' מה: °חדשיו חצץ שוכן

שוכן שמי ערץ. ועורך נזעך ונקרץ קרץ: קמוט נקמט לכלה וחרץ.
זכרו אבד מני ארץ. זה חלק אדם. ה' מה :

פזמון צ"א מתוס גבירול

ה' מה אדם. הלא בשר דם. ימיו כצל עובר ולא ידע בנודם. פתאום
יבא אידו וישכב וירדם: ה' מה אדם ג' נרפש ונרמס. מלא
תוך וטרמה וגם און וחמס. כצייץ נובל יצא וחם השמש ונמס. אם
תפקוד עליו עון הנכמס. אפך וגם קצפך איך ישא ועמס. לכן חמול
וגמול כי אין לאל ידם. פתאום: ה' מה אדם ב' מטיט יתגולל. בשקר
יתהלל ובשוא יתהלל. הטהור מטמא ויקר מזולל. אם תפקוד עליו
עון יצר מעולל. כמו עשב ייבש וכחציר ימולל. לכן חמול וגמול חסד
ביום אידם. פתאום: ה' מה אדם יהיר לא נחם. מי חמס ישתה
ולחם רע ילחם. וכים הוא נגרש וכתנור יחם. אם תפקוד עליו חטא
אשר בו יוחם. יספה כחלש עם גבור נלחם. לכן חמול וגמול וכפר
מעבדם. פתאום: ה' מה אדם ר'ק נתעב ונאלח. כל היום יבגוד ופניו
ברעה ישלח. אם תפקוד עליו יהי נרפס ונדלח. וכבגד יבלה וכעשן
נמלח. לכן חמול וגמול וכפר נא וסלח. לשוכני בתי חמר אשר
בעפר יסודם: פתאום: ה' מה אדם °והוא כעץ נקסם. כבוא אמת
בצעו יהי כמו קש מרוסם. ויבכה מאשר עש. יום ירקב כמו סם.
אם תפקוד עליו עונו הנכסם. כמו שבלול יהלוך וכדונג נמסם. לכן
חמול וגמול ואל תדקדק בעדם: פתאום: ה' מה אדם °לבד נדף
כעלה. במאזנים לעלות גהבל יסולה. וככלוב מלא עוף כן טרמה
מלא. אם תפקוד עליו ועל לבך יעלה. כמו עשן יכלה. וכרקב יבלה.
לכן חמול וגמול בחסדך לא בחסדם:

פזמון צ"ב. ע"ס א"ב וחמס מס"ר

יום עירום אעמוד מצדקתי. צדקך מלבושי תנה וכסותי. חובי כי
יענה בי ואשמתי. מה אני מה פשעי מה חטאתי: יום °אלי
תקרא מאדמתי. יום °בו תאסוף רוחי עם גופתי. יום °גשתך לחקור
לפעולתי. יום °דין ממעשי מאד דלותי. °הן אם הרעותי והזכותי.
מה: °ואיך במשקל יעלה הבל נדף. °זכרוני אפר ועשב נשרף.
חציר איך נהדף. וקש איך נרדף. °טהור אם תקרא מוץ קל
נדף. °יענה מה אשיבך הן קלותי. מה: °כבד עון נחם בשובו
שקל. °למול חסדך חטאו מצאו נקל. °נורא איך תעלה במאזני
משקל. °סכל על פשעיו ונתיב קלקל. °ערכני במאזני סכל ופתי.
מה: °צור לנפש תחם. ולבב יחם. °קרב ותלכן ודון כפחם. °שב
הומודה עוזב ונחם. °תרצה כמאמרך ומודה ועווב ירוחם. אמנם
חטאתי וישר העויתי. מה אני:

אשלש

מן מטס אני אברהם ה'

אשרש תפלות. החוק למלאות. ואשוב תהלות. לה' מנחה :
 נכונותי הרב. במנחת הערב. ונפשי אקרב. קרבן מנחה :
 וייטב שירי. פרי לבי ליוצרי. מהביא מפרי האדמה מנחה : אלו
 אשברה. וחסרו אספרה. ואולי אכפרה. פניו במנחה : בתודה
 תסופר. כעם יופר. אשר לא יכופר. בזבח ומנחה : ראשית דתו.
 מבלי תעודתו. לא שאל מעדתו. עולה ומנחה : הן מיום גלות.
 ארץ צבי לגבולות, נשבתו העולות, ותעבור המנחה : מתי אל תבנה.
 ביתך ושם תחנה, אז יביאו בני, ישראל את המנחה : אחריך ינהו.
 וכל יום ממך ירהו, בעת תפלת אליהו, כעבור המנחה :

ככתוב ויהי בעלות המטה ויש אלהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם היום
 יודע כי יש אלהים בישראל ואני עבדך וברכך עשיתי את כל הדברים
 האלה : ונא' זבח ומטה לא תפצת אונים ברית לי עולה ותמאה לא שאלת :
 ונא' זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא תכזה : ונא' זבח לאלהים
 תודה ושלים לעלין נדריך : ונא' ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : ונא' זבחי
 וזבחי צדק תג' :

תוכחה מטס אני יצחק בר יהודה ניות מ"ו.

ובכן ויהי דבר אל יונה בן אמתי : משמעך רהו אנשים ויתמהו,
 אשר לו הים והוא עשהו : אל נורא עלילה, דרך לבעלי מעולה.
 הורה למצוא מחילה : נוראותיו גלה. להודיע כל פעולה. כי לו
 לבד הגדולה : יום להשיב גמולה. לעיר מני עד שתולה,
 נינוה העיר הגדולה. פ"ז : יום צוה ציר אמוני. קום וקרא חיווני.
 כי עלתה רעתם לפני : ציר בשובם לנכות. בן כי ירב סלות. ויקם
 יונה לברוח : חפצו בבוא ים קיים. ונשאו מים דכים. ויהי סער
 גדול בים. פ"ו : קראו יורדיו ביניהם. ויטילו כליהם. אל הים
 להקל מעליהם : בירכתי ספינה קדם. ולא נתמנה בסודם. וישכב
 וירדם : רביו קראו כמהים. קום קרא לשוכן גבוהים. אולי יתעשת
 האלהים. פ"ז : יעצו עצה נכונה. להפיל פור באמונה. ויפול הגורל
 על יונה : הן לחוותם בניבו. שאלוהו מה טיבו. מה טלאכתך
 ומאין תבוא : ויענמו קשה. שלשה תחת שלשה. אני ירא אשר
 עשה. את הים ואת היבשה. פ"ז : דברו בשמעם באזניהם. מפני
 אל נודע להם. הוא בורח כי הגיד להם : השיבוהו בלב סוער.
 במה ישתוק מסתער. כי הים הולך וסוער : גושו יחד כולכם.
 והטילוני בכליכם. אל הים וישתוק מעליכם. פ"ז : יחד המו וחלו.
 וחררו אולי יועילו. אל היבשה ולא יכולו : אז כנכבד כנבזה. צעקו
 לאל נעם כל יוה. אל נא נאברה בנפש האיש הזה : תקפו מפה

ומפה

ומפה . טורף נפשו באפו . ויטילוהו אל הים ויעמוד הים מועפו . פ"ז : °אל יודע סתרים . אמנם יראו גברים . וידרו נדרים : °או במצולות מנה . נאור אין לו תמונה . דג גדול לבלוע את יונה : °ינה במצולות . במעי דג ואפלות . שלשה ימים ושלשה לילות : ובכן ויתפלל יונה אל ה' אלהיו במעי הדגה :

פזמן צ"ג חמוס אני אברהם ג"י

°אמנם כי דברך לדור דור קיים . בגערתיך ישאו הנהרות דכים . ואתה מושל בגאות הים : °נשגב חי לעולם קראתיך ענני . נקברתי בפי חי תשוב תחייני . מתהומות הארץ תשוב תעלני : °ידך שלטת בכל ששת גבולות . ולי נורא עלילה הפלאת גדולות . שחני בבור תחתייה במחשכים במצולות : °אני יונה . הנני כיונה . בלי אבר . במתים חפשי ומה לי עוד סבר . כמו חללים שוכני קבר : °באמת מי הקשה אליו וישלם . בברחי שמני בלב הים נעלם . במהשכים הושיבני כמתי עולם : °ראה אור באורך סגרתו באפלה . ועליו העברת גלי המצולה . וכל משברריך ענית סלה : °הנני אות ומופת לכל נבראך . כלוא ולא אצא בחיל אקראך . היודע בחשך פלאך : °משמועתי זו יתמהו הנסוגים . מי ראה ושמע בדרכים נסוגים . קול צעקה משער הדגים : °גו שבלעו גו הוצא וינפש . מתיר אסורים קרא נא לו חופש . הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש : °יודיע אל עז ישועתה עמו . ואני בקול תודה (עוד) אזבחה לשמו . נדרי לה' אשלם נגדה נא לכל עמו . אמנם :

תוכחה חמוס אברהם עזרא

אימות עלי נפלו . ושעיפי בי . נבהלו . בהעלותי על לבבי . דברי יונה הנביא : °אין יש כי אם אתך . ואין לי מנום בלתיך . ועדיך כל בשר . יבא אחר מוסר : °בך מצב עולמך . וכל שם נמצא בשמך . ומי יסתר ממך . עז ותושיה עמך : °רמת מהביע . ואן אסק ואציע . ועז כבודך במרום . ושאל נגדך ערום : °הן כאורה כחשכה . לך והחשך איכה . אומר כי ישופני . ולילה אור בעדני : °מחשבותי לו נתכנה . ובאחרית ים אשכנה . הלא גם שם הנך . תאחזני ימינך : °עליך אשען . ואלך עיני כעין . עבד אל יד אדוני . לשאת אליו פניו : °זכור אני אם מובאי . לאין כמו מוצאי . הנהו , איה חסדיך . השוא מעשה ידיך : °רבים אם הם אשמי . סלח נא כי מעט ימי . כחמלך על פעלך . שוב אשוב אליך : °אבטח על רחמיך . וסר מני זעמך . ומפשעי לא אירא . כי שם ה' אקרא . פ"ז :

תוכחה חמוס אני משה קטן ואח"כ ע"ס א"ב

י'ה שעה שופכי שיהה . כברים הולכי נכוחה . בתפלת המנחה : °אל אדון תמים דעים . ענה במנחת שועים . שלשת הרועים :

נותר

מנחה של יום הכפורים

נותר לבדו נביא. אשר קנא למשגבי. אליהו התשבי. °ישב רועה נאמן. לדין עובדי חמץ. מעשה ידי אמן. פ"ז: °מזידיים עשו תבל. רודפי רוח והבל. אוכלי שולחן איובל: °שונים רבו לנגדי. ומכל אנשי סודי. הן אני נשארתי לבדי: °האל אשר מדבריו. צדק שמעו אמריו. ואם הבעל לכו אחריו. פ"ז: °קראו בחוקה מריבים. ויראו עובדי עצבים. אשר לו אלהים קרובים: °טמאי שם שועו. והתגודדו ונפצעו. אזנים להם ולא ישמעו: °נוכל היה לשמצה. ואוהב ריב ומצה. אומר לעץ הקיצה. פ"ז: °אמר נביא לחזות. אני גולה רוות. וידעו כי ירך זאת: °בוא נא שוכן מעוני. לפאר סגולת אמוני. ויעתר לו ה': °גבור טהור עינים. הטח לו אזנים. ויענהו באש מן השמים. פ"ז: °דלו עם ונוקשו. כי עברו ונענשו. וחתו ובושו: °הודו יחד תמהים. וענו כולם כמהים. ה' הוא האלהים: °זעטו ברים שמחה. ונתקו עוזבי נכחה. כצאן לטבחה. פ"ז: °וך הואיל למלל. בעד קודש מתחלל. ועוד אני מדבר ומתפלל: °חטאתי וחטאת כמהי. דורשי שוכן גבוהי. על הר הקודש אלהי: °טורף נפשו עלי. וגבריאל במשאלי. נוגע אלי. פ"ז: °יבינני בקרב עמי עתידות הרב. בעת מנחת ערב: °כדברך נקראתי. להשכילך נמצאתי. יצא דבר ואני באתי: °להגיד כי נשמעת. ונעשה אשר שאלת. כי איש חמודות אתה. פ"ז: °משכיל בשכלו. בהיר. בתורת משה זהיר. והוא סופר מהיר: °נאם אמרי נועם. באף גדול ובוזעם. כי לא נבדלו העם: °סר וזעף בחילי. ואקרע על מעלי. את בגדי ומעילי. פ"ז: °עין לצורו דלה. ובקש מנהו מחילה. על מעל הגולה: °פניתי שח דומם. ומי בלת לי מקומם. ואשב משתומם: °צעקתי בצרתי. ולעת ערב בריתי. קמתי מתעניתי. פ"ז: °קורא בכפורך. ענהו ממדורך. סלחתי כדברך: °רציתי מהללך. ובל תאמר במשאלך. נפשך מה אעשה לך: °שעיתי מעניך. ולזמרי לשונך הנה נשאתי פניך: °חופשי מצות איום. התבשרו בקול פדיום. חיים כולכם היום. פ"ז:

זמן צ"ד חוס משה ל'

°בושכי עול עונים מסבול להו. שופכים בתחנונים נפשים רהו. הומים מיגונים מאד גבהו. איה ה' אלהי אליהו: °שדי הזנחת ברית איתנים. בוחן שכחת בנים אמונים. ובהם השלחת אשי חרונים. איה חסדיך הראשונים. אז נגהו. והיום כהו. איה אלהי: °הרחיב צרי פה ויתאמר. עד מתי תצפה קץ הנשמד. שכח חנות אל זאמר גמר. איה איפה פיך אשר תאמר. שת בשחק ופיהו זאמר. לא הוא. איה אלהי: °לעם זו פנית בחמלתך. ושמו כנית

מנחה של יום הכפורים

כנית סגולתך • ואותו ענית בעברתך • איה קנאתך וגבורותיך •
ומאשר קרהו • עמים תמהו • איה אלהי :

פומן צ"ה חמוס גאת

ממקדש הדרך • וממסכן כבודך • הדי אונך קשבת לתפלת עבדיך •
יקדמו נא שרידיך • עמך וצאן ירך • רחמיך ה' וחסדיך •
אם גבה העון ויגדל הפשע • ולא נמצא בקרבי כי אם חמס ורשע •
זכור נחתם בבריתך כבן תשעים ותשע • ועם שבי פשע • יתאפקו
שרידיך • יקדמו : אם אשמת נעורי שכבתני למעצבת • והשיקה
בלבבי להבת שלהבת • זכור לי זכות מחצבת • וצדקת המקבת •
הופיעה ממרום להעניק למרודיך • יקדמו : אם תעינו בארחות ונעקש
מסלולים • וניב סלף בחכנו ויד תרע מפעלים • זכור ברית נעקד
לעולים • ותם יושב אהלים • ובם תצוה במפגיע על קרואי
מועדיך • יקדמו :

פומן צ"ז חמוס משה ו'

כל מעשה ה' מאד נורא הוא • נעלם ומפעלו יודיעהו • ולשון
נפלאותיו היא תעידהו • כל פעל ה' למענהו : מזה תקוה וסבר •
לשוכן תבל • יעוף בלי אבר • וישוב הבל • כל ימותיו שבר • וליליו
אבל • היצדק מי בקבר • כרקב יבל • ואם יטהר גבר • מעושהו • כל :
שנות אדם חלומים • ומות פותר • שוכן בית שלומים • וקצו חותר •
בפנים נכלמים • ולב יבתר • בא לדרוש רחמים • ולו יעתר • ובחסדו
כתמים • יכבס בנתר • יום איש יסתר • מרעהו • כל : ה'בן מחפיר
ומביש • ישא פניו • ואיך אמריו יגיש • לפני אדוניו • וחטאו לא
ימיש • מעל פניו • ואם ילך כמחריש • יצף רעיוניו • כי על דרכי
איש • שם עינהו • כל : וע מחטאתו • יכפר עוניו • צמא טל סליחתו •
י'רו צמאוניו • ואל בית תפלתו • ינהג בניו • וכפר אדמתו • לעין
כל ועיניו • והראני אותו ואת נהו :

פומן צ"ז חמוס אברהם

ארתותיך למדני • עמך חמים עד אהיה • ובשפלותי עודדני •
ה' מטית ומחיה : אכבד כבודה בת תבונה • בידי
לפקדון נתונה • ובדרכי דרך אמונה • לא אמות כי אחיה • אורתותיך :
בעבוד ראש חכמה נקרא • ובידך יה הגבורה • יצרתנו חסד ונברא •
אמרנו בצלו נחיה • אורתותיך : רבו פשעינו לכותבם • למאור פניו
הציבם • שברנו על מי כי בם • אנחנו נמקים • איך נחיה • אורתותיך :
הולך בתומו מפעלו • לא לאל כי לא יועילו • ואם יצדק מה יתן
לו • הוא את נפשו יחיה • אורתותיך : מעין אני הכל בידי • ואפס
אין עומד בסודי • ואין אלהים עמדי • אני אמית ואחיה :

לידך

מנחתה של יום הכפורים

פומן צ"ח חמוס יצחק

לידך בני עולם. מצפים בעד אכלם. לתת. ואתה מחיה את כולם. יום יום לך תולין לבב ועינים. לפתוח אוצר בר ולחם ומים. אוצרך הטוב את השמים. לידך: צפון שובך למלאות בטנם ינצודו. ותוק חריש וקציר ימותם ישמורו. עיני כל אליך ישברו. לידך: חיי אתה פעלתו. בתוך עולם סגרתו. כשכיר ימי שנתו. לעשות את מלאכתו. עליך לתת את אכלם בעתו. לידך: קיים מי תנובות פרי גרש ירחי. בידך מפתחותם להפרות במ צמחי. פותח את ידך ומשביע לכל חי:

פומן צ"ח חמוס משה

חרדים לבית תפלתם. להתודות עונותם. ולספר קורותם. וכל המוצאות אותם. אולי צור ישועתם. יקרה לקראתם. להציל ממות נפשם ולחיותם: מה נאמר ונגפים. אנחנו ממעשינו. ועל פנינו צעיפים, מהביט לעושינו. כי אנחנו כאלפים. והעולם אבוסנו. וכמו תנים שואפים. אל רוח משובשנו. וחשנו היום כפופים. אל בית אל מנוסנו. ורגלנו מרוצתם. אליו בעת צרתם. להציל: שכתו אלהים איה. זהבם והלי עדיהם. היש בהם אשר יהיה. היתעילו חמודיהם. סכלו מגו אריה. דבש ירדו על ידיהם. ולא זכרו אחריתם. לזאת נשאו כלימתם. להציל: התעשת האלהים. התעשת והופיע. והרב מאלף לרוהים. מיום דין והרגיע. לעם אחריק נוהים. ואין בהם מפגיע. הצדיק ילך ימים. אם נגדך הרשיע. ובשר נא כי רציתם. ונשאת חטאתם. להציל:

תוכחה חמוס שלמה הקטן ברבי יהודה

שׁוֹבְנֵי בְּתֵי חוֹמֵר. למה תשאו עין. ומותר האדם מן הבהמה אין: לנו יש לדעת. כי אנחנו תולעת. לגבי חומר גבנו. ואיך יגבה לבנו: מה יתרון לגבר. ואחריתו לקבר. וזה יהיה לו חלף. לו חי שנים אלף. פ"ז: הלא אם ילך מרי. יבולע בחמת קרי. וישרף בלהב. ולא יועיל הזהב: האדם הנכאה. פקח עיניך וראה. מאין בואך. ואנה מוצאך: קצך עני ואביון. נמשל לקיוון. שכן לילה היה. ועד בקר לא היה. פ"ז: טוב אשר לא נוצרת. ועמל לא קצרת. ואיכה גדולות תבקש. ואתה בתוך המוקש: נופל את מרחם. ותפשע על פת לחם. ואם יתמהמה רגע. אזי תמצא כל נגע: בשרך כאור זרוח. בעוד יש בו הרוח. ועת תצא הנפש. נשאר טיט ורפש. פ"ז: ראה כי אין בידך. מאומה מכבודך. לזרים חילך יוקם. ואתה תלך ריקם: בכל זאת לא חשבת. לתאוה זקשבת. ואם (לא) תיש יב ראשיתה. מה תעשה באחריתה. פ"ז: יהירים התקוששו. וזכרו והתאוששו. שאו לבב אל כפים. אל אל בשמים: הנה על חטאותינו. ואוי על נפשותינו. כי רוח רעינו. וגם

כצאן תעינו: °ומה נבקש ומה נדרוש. ועונות עברו ראש. מאד רבו עונינו. ואיך נשא פנינו: °דלה עמך משחת. מושל רום ותחת. ואם הקשינו עורף. חסדך אל תרף: °הפק חמלתך. לעם דופקי דלתיך. כי אתה אדונינו. ועליך עינינו. פ"ז:

פוטן ק' חזק משה חזק

מתן רוחות עצובות. ואישים עגומים. °שותרים בתשוואות. לצור עולמים. °הברו לכבות. מסיג אשמים. ואל שדי יתן לכם רחמים: °הפשו מצפונים. באודי דעה. והעלו ברעיונים. יום הנסיעה. כבו אש חרונים. למצוא תשועה. במי תחנונים. ונזלי דמעה. ובמאזני תמימים. תהיו תמים. ואל שדי: °זרמי דם בכות. לחטאי יזובין. ומנוער חובות. לב יכאיבון. ועודם במשובות. בשיבה ינובון. נא למקוה אבות. בנים ישובון. ולבית עולמים. כמי עולמים. אל שדי: °קנא לבן פורד. ונכנע פלאות. מכל צד חרד. לחרדה ולאות. כי ביוצרו מרד. ושכן פאות. מפורד ומפורד. בין העמים. ואל שדי: שומע תפלה וגומר כל ענין כסליחה:

תפלת נעילה

אשרי. [ובא לציון] וקדיש עד לעילא. ולומר סליח לנו בקול רם כדי להזכיר לקהל צמקוס כתבנו חתמנו. מה) אנו מה היינו:

ועלך לחיבה ולומר. אבות וגבורות. עד מציח הסמים:

חזק אברהם חזק

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו:

אמת בספרך בראת עולמך. °בהם תכתוב ותחתום בחותמך. °רצה פליטיך שוקדי אולמך. °היום בארבע תפלות לרוטמך. °מקיים ישעך ומועד נחומיך. °חסדיך (ה') ייחלו כי הסליחה עמך. °זעקתם תעלה לשמי מרומך. °קדוש בהקדישים במשרתי שמך:

ולומר כתר. כבודו. ממקומו. אתר וגו'. °עד ה' אלהיכם אמת: אתה קדוש. לחוד

ודור. ובכן. ובכן. ובכן. ותמלך. קדוש אתה. אתה בחרתו. מעל

לעונותיט. כשתמאו. דניאל. ולירושלים. אל תעש. תבא לפניך. אבל חטאנו. אשמנו.

אבל חטאנו. לעיני עשקו. אבל חטאנו. מה נאמר. מה אננו. אדיר ונאור. יעלה

ויבא. קדשנו. רצה. ומדיים. וחזום. לחיים. ברכת כהנים. שים שלום. ואחם

הדבקים. היום תאמנו. היום תחטמנו. לחיים. נזכר ונחרם. ולומר קדיש מלא:

מן לרבי אברהם בן עזרא ז"ל

אשל צדק היום בארבעת. תפלות יעתר אל אלוה וירצהו. נדבת

אביו תהי בו פוגעת. וחסרו יסובבהו יבוננהו יצרנהו. יחתם

בספר בטבעת. ימין אל ויבשרהו. כי חתום הוא. אור פניו ישא

ועליו בגעת. עת ערב. ועל מי לא יקום אורחו: °בו צדקתו תענה.

ודעת. שטמנו תסוד כי ה' מחסהו. רחמיו רבים ולמה יהיה נבעת.

מחטא

°ע' אדא נהדר מילס עמכא ר"ע כוז כעמא למכנו נכחיל למס סמן יד ס'.

נח

סדר נעילה

מחטא לנגדם כי קטון הוא: °היפקוד על בני רמה ותולעת. ומי יוכל לעמוד וחשב עם קונהו: °מי על מדומים צדקתו מודעת. ותחת כל השמים ישרהו. ביד כל אדם יחתום לדעת. כל אנשי מעשהו:

בכתוב ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: ונא' ולך ה' חסר כי אתה תשלם לאיש כמעשהו: ונא' פתחו שערים ויבא נוי צדיק שומר אמנים: ונאמר אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:

פזמון ק"א חמוס יהודה קמן

ידידיך מאמש חין ותפלה סדרו. ולסליחת חטאתם ממך נפשם מסרו. ענה אותם ברחמיך אשר מעולם גברו. תזכו לשנים רבות תענו ותעתרו: °המפליא מפעליו. צוד ישראל קדושו. תן לשכיר כמפעליו. לוא ירים את ראשו. שכר כפור כי אליו. הוא נושא את נפשו. סלח ליריאים נדברו. כיום אשר שברו. תזכו: °ודל בא להודות ממחר. על סכלו אשר סכל. אל טובך יהי נוהר. על משתה ועל מאכל. ובא השמש וטהר. ואחר יאכל. ותשליך עונות גברו. בעינות תהום ויסכרו. תזכו: °דלנו מחטאה. יושב בשמים. כבוא השמש קראה. לבאי באש ובמים. לשנה הבאה בירושלים. וזרים בכס גערו. מארץ ינערו. תזכו: °העתר נא ורצה. לקרוא לעמוסיך. לך אכול ושתה בדיצה. לחמך ועסיסך. כי כבר רצה. אלהים מעשיך. ראה חיים אשר שפרו. ומרוב לא יספרו. תזכו: °קרא °טוב נא לדל מועד. אשרו מצהרים. צאת מחטאים רועד. ומרוע כפים. כבוא השמש מועד. צאתך ממצרים. חדה כי אותך אשרו. דברים לפניך כשרו. תזכו:

שומע תפלה. אלהינו שבשמים תתמנו בספר חיים טובים: אשב"ש תתמנו בספר מונות ופרנסה. אשב"ש תתמנו למחילה ולסליחה ולכפרה. אשב"ש עשה עצנו אות לטובה ונו'. ויעבור. קדיש מלא. תענו ותעתרו:

תפלת ערבית כמו במול. אחס מונחתי. וקדיש מלא. ומנדיל על סכוס. ואס סיכ במולאי שנת לומר סדר קדושה. וקדיש מלא:

תם ונשלם חלק שני

בעזרת אל אחד ואין שני.

דעת

אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

הערות ותקונים מאתי אברהם יעבץ

דף ג' , ד"ה ולאחר כו' שתי שעות . משמע דעת הס"ט , לפרש דברי ר' יוחנן עד חצות שלש שעות . דהיינו סוף שתי שעות ניחא , והקודם מכאן ואילך , היינו מחצית שעה שלישיית ואילך , לא הספיד הכרחה . והנה מלאנו סעד לדבריו מהאמר (ברכות דף ג' ע"ב) שית דלילא חרתי דיממא סא ארתי משמרות ע"ס . וכן הוא דעת סא"ח ודכינו שמהה כהנה"ס מיימונת ס' ק"ט ס"א , אלא דקם דחס דכריסס , וגם פסקין להלכה זמן ק"ט עד סוף שלש שעות :

דף ד' ע"ב שורה שנייה . ז"ל וסכי אמר רב נחמן ריש מחציתא כריעות שבורעין וכו' , הכל דבור אחד . וכן הוא בעור ס' ז"ו וכו' אורחות חיים :

שם וסללו חמש כריעות כגד ד' שעות וכו' . מה שכתב המחזיק מכתב דנשיה , מלאכי מסודע בעור שם . ועיין מהר"ח בתקומו שהצטרף על מנין החצאה שעות בפסוק הים . אלא שזאל גם שם ע"ס , וז"ל גם שתי וכו' נבאית כרי ס' . עיי"ש . אמנם בספר ארחות חיים הגירסא ד' כריעות כנגד ד' שעות שנסמך . ולפי"ל לא תשיב נבאית משני שאינו אלא כנו , וכעטס הר"ח :

דף ט"ז , ד"ה וכשמכר . המולול כע"י לא אמרן אלא דויטין משי חמין לא משי אכל משי ולא משי לית לן כה . לפיטו הגירסא נבנת דף ס"ב כ' לא אמרן דלא משא כלל אכל וכו' , וכן פירש"י בנאטו דף ד' כ' ד"ס המולול ח"ל שאוכל המיד בלי עמילת דים עכ"ל . וכנה לגירסא הכד"ש . סתורק בפעויות קשיח סאו' כנאטו סס , דבנבנת מיידי דומיין משא חמין לא משא ע"כ עוטבו דנא לדי עמילת . והביא דמסע בשאולל המיד כלי משי המוד טוטבו ועסקר מן העולם :

דף ט"ו ע"ב ומאן דעאיל אריכו דריקן רשתא וכו' . השאון מנאטוס קות , ונראס לפרש כוונת הספר כך . סא דשקלי וטרי רב וביד וכו' הינו כ"א כנא ומלא כסבס מנכריס כפחות מעשרה , אס עונה אחריוס כרוך כנא סס' אכל אס סמנכריס מעשרה ומעלה שאומרים נכרך אריכו , עונה גם כוא כרוך אריכו , וזו היא דעת כנ"כ . כונא כרוס' כרכות דף מ"ב ב' ונש"ע ס' ק"ח . ולפי זכ מה שכתב וזו מפרשיק לס לתלה וכו' חוזר אלמעלה , כלומר זכ שאמרנו כוא ריק על אינא מעלמא [ז"ל דעאל] גבי דקא מנכריק כנתי"ו א' נג' איטין עד פחות חד מעשרה . [אכל] אי אבכח למאן דמנכרך נכרך לאלבינו וכו' וכמו שכתבנו . אלא שסאל עוד כעוה כסאר וז"ל רב וביד אמר כרוך הוא ומנכרך , וכן נגמרא סס לא נוכר ס' כלל , ובהלכות הרענ"ס העייק כפירות כרוך הוא ומנכרך . והיכי אמלא יוכיר הכינא מעלמא הסס מנאקוס כמנכריס עלמס ככסס פתור מ' אינא מנכריס :

דף י"ח ע"א ד"ס ומאן דמספקא ליה וכו' עד וסלכא דדר . לכאורה קשה שאינו טוטב כ"א על תלכ ק"ש ואמא וי"כ . סכו לן עדיין כרספ"ו וברכת שנעת כמיניס : ארלי חוזר כוא וסלכא דדר אכולו , ומסע ליה כרכת הוין וברכת שנעת כמיניס [שלושתו] גם הוא דאורייתא[ל] מנכריס שמעמא כחוזר לנרך מספק :

דף כ' ע"ב ניתוחו גרו דמעי , חמרמר וחמר לבבי וכו' , נראה שז"ל חמרמר וסמר , טש"כ סמר משתדק ככרי :

דף ל"א ע"א נוסחת כנאין אריה כדולת כנו שכניאס כרמכ"ס ז"ל , אלא מן מלת כסס כנאפחות שעות . ומי"ל באורחות חיים . וכנה כשאו ונהנו כדרי כרסס א כס"ל וסגנוס וס"ל . והיכ כראה וכן לפי נוסחתנו שאנו אומרים אריה חוננתו לפני לאמר כלל אריה חונן כי כוא ככל לשון כ"ס . אלא שכנה כמנסע שעות לאמר גם אריה חונן גם אריה חוננתו , עיי"ש שו"ס אריה ס' כ"ד כע"י סס כסס כנ"ח ז"ל עסס כסל , ולש"ד אריה חונן לאדם דעת מלמד לאתוס כינא מוכב על כל בני אדם ככלל כנברי כשיראל , כבאר כולס יכ לסס ח"ק כנינא אנתו ועל כולס כריעי און כל כריעות כדור גאווה וסח כלסס כנמת רוח מביעוה וימלאס דעה וסככל , אלא כנמוצי' ס"ק כריפוס כמיניס כשלימס וכבת הסכדותו שאנו מוסיקין כגדלה זו , להוסיק גם זכ הסכול שתין אוחמו מדע חוקרת וילמדנו לעשה חוקי ראונו , ואידי דכעי למיזר בין יקראל לעמיס . כוסיק גם ארי ארי :

נמ

העדרת ותקונים

דף ל"א ב', ומניחין לו כוכ וזקוקה של ארז ומגדן וכו' עד רכי לי לטובה. כל מעגן כוכ כזבא נסר ס' רל"ט, וזה עולא הכיזי כאן ברכה בשמים, אולי מפני שאין ערין לחזור אחריהם. ויכול לסיחא שפסעט ע"י המעתיקים: ושר של שפחה ימי קדושים אלוהו פוזה וי"ח פוכרה נע"ח מככר מלה. ונמקריח של מיכאל מלה מאלד. ולפיכא לזס כיון בעל במחמר אינו דומה שונס פקרו מלכ פטמים למי שפונס פקרו מלכ ולחד, וכדנ טכרנ"ז קריניל מלכ בם' השמות כ"י לכתמ"ז וז"ל פורה כוא אר של שפחה וסודו וכו', ומשגישים אלוהו כסם ארמיס רמיס מים' (אולי ז"ל גס ימס') מס ט', וכוא סס ארס ענילס סולג ומחמטע. ח"ש פורס דרכתי לברדי ג'י כדולס משס מכרתי עכ"ל. וסידרתי סלנו מלתי ארמיס וכו' בסג"ל. וזכנ סגלון יעבן כס' עמודי שמיס סלו כשפחה אין אט וטכנין לומר כלל שומר נפשו ירחק מהס עכ"ל, וכלי כפך מוכפך גס לבדר"ע כזמן מאוחר:

דף ל"ב א', וכן שפוטו מרכוזיתו שפוטו לעשות כן, כלומר שיירי מלוא מעכנין אח העורעות. האי כלומר אינו מוכן כלל וכן כעור סס אינו, וז"ל לפי ששיירי מלוא מעכנין וכו':

שם ע"ד. ומי שערין לעשות מלאכה כמולאי שנה וכו'. כל זה מוכח בעור סס, ועיין כ"י:

דף ל"ג ע"א. עיי' כב"ט סס. ולי מראה כי מחלכס הכקינו החסלה הולח יסי רמון גס מי עשש נסיס לומר כר"ח עמו, ולסכריו כגנור שסוס סוקכע החוש. כמו שריס המניה כזמן שקדשו ע"י כרתיס *

שסו אומרים כרכס על כסוס, ועוד כרכו כרכס אחרה, כס הודו לס' חכדו אכר מלח רוח חכמה וחכונה כלל חכמים וסדעיס כינה לעמים, לקבוע חרשים ומשדים, אחר"כ הכפללו על הקומת ירכלים, הכולות אליה, וניחא הכטיח, על קוס חלמידי חכמים. ועל רכז כשורות עובות וכו', ועל כל דבר ודבר ענו סהקל אמן. אחר"כ הכריוו מקודס החוש מקודס. כר"ח וכו'. כמו שפוטנאו ככל כמס' כושריס פק' י"ט. וזהס יודכ כל חסס לב כי מוכס היס"ד שמוכס כאן כולל ממש עיני החלמות סכ"ל כשני לטון. וכן מראה לאמרו כר"ח עמו כזו סלמרו כומיסיס כקודש הרורש כקודש, כר"ח. וכלי כל כפך הכיזרי גס כס סס החוש, אלא כככל סדורי סכרד מלכ היס"ד כשכח סלמס ר"ח סכריוון כו החוש וכן הול כלכודרס"ס, ולא ידעתי מאין יול המוכנב לככריו החוש כשכח שפטינו אולי מפני כעלסול וכלות לא ס' להס כזמן מן כומיסיס כתיסיות קבועיס להכפלל כסס כגנור כל ימי כשנע חקנו לככריו החוש כשכח גלפיו, ככ"ס מכ סלומריס כמכב לככנו כיסי רמון כללו כיוס ב' וכו', אין לו מקוס כלל. אכל נא ע"י גנולל מר"ח רק כחרח כלחרון לחינו כ"י כוכף אחר"כ, וכן כלכודרס"ס אינו מוזירו. ולכר עוד נלכר קרל חיזק חזן הככש סלון שכחוב כאן מקדש גנולל סכר ולומר יכי רמון וכו', כוכב גלמריס אחר קריחא חכרה כנ' וכו' מכלי סיס לב סליוו עיין רק כרלשי חרשים. וכתיכס עוד סלחמו אין אומנין (החח לכר כרלשונס יסדו לאמרו דוקא כר"ח וגס ככרחה) אוחס כיוס ערין כו החקן. כיוול כסס מלינו וכסחות הפלות כרכס וסיוסיס שנעחק מחקוס למקוס, וכל רולויכס לא יכירוס. כלו דעח מה סלרשיס ותכליסיס. ולכרו יסלרו הכריס סחומיס:

שם, מי ששעשה נסים וכו' וישיב בניס לגבולם. הוא יעשה וכו' לנו ולכל ישראל. בסיטן טוב יהא לנו ר"ח פלוני. הקב"ה יחדרשו וכו', כ"ל, וכן כוא כלכודרס"ס:

דף ל"ד א', הוכרנו לפניך טובתך שבת וכו', וזהו זה כוכב כשיורי כרכס מכגלון חיד"א כסס סכרדע"ג ואלנו סוכס לומר כמקוס זה. וזו קרין שבה וקרין כיוס כלמור. אולס כשכח ור"ח וסיגס הככס לכלו לאמרו. וכן אינו כרוכ ס' מוזיקוס. וסעסס מפני שכן מוכף שנה ור"ח סמוכין זה אלו זה כחורס ע"כ אין לסכסיק כייכס, ודעת כרכס לכלו לאמרו כלל גס כשכח וי"ט, ע"י אכודרס"ס, וזה לטון הכתיח מה שכחונ כשדורים זה קרין שנה וכו' מלתי כסס רכיוו עמח וז' שאין רלח לאמרו, לפי שדכתי סככר כוא לכודיע סכל זה שכחוב אינו קרין. יוס אחד אלא קרין יוס פלוני וכו', ואלא כמו שסיס קרין שכת יחזיל מיד קרין כמלורע ולא יסכיק כיהייס נלכס זה קרין וכו' עכ"ל. ולי מראה להכרע כייכס שמשקד"ל לא כוככע הנוסח זה קרין וכו' לאמרו כ"א כשכח חוסי"ס לו כשכח וי"ט כלחרון על פסח דוקא, מפני שסכ"ף קרין כמוכף מחחילין מוכקדכס. וזה לא נסכיק כיון קרין מוכף שנה לכל פסח, מפשע שומר הכל גס וסדככס על וכוס שכת סקד"ל וכלחם. ע"כ כעוב עסס סקדקע סיסי משיקוס כייכס ולמריס זה קרין שכת, כלומר עד כאן, ומכאן וילקן קרין כמלורע כלמור וסקדכס. לא כן כשתי ימיס טוכיס או כר"ח סחיק כשכת שאלו מוזכרין כסכ"ף מוכף יוס כמלורע. ומחחילין כר"ח וכרלשי חרשים. כיימיס כרלשונס ע"ס וכחודס כרלשון. כשכעות וכיוס ככוריס. ככוסח וכחמסס עכ"ד יוס, וכן וכיוס כש"י פלישו וכו', וכן כר"ס וכיוס ככוריס. ואין שוס מקוס כלל לעשות סוכר אין עיין לכל

הערות והקונים

הכחוס כהא . והדכס חך למוחר כוא מכנגת כמטחיקס וכמדיכסיס שלא ידשו פיקדו על דמי :
שם אא"א חדש ערינו וכו' אא"א רצה וכו' . ק. כוא גם כנזכה כהפלה של כרמכ"ס ז"ל . ומכ שם לדבר
 כזכ מענין כייכוח מעין הדיכס כמון להדיכס עיין כחקרי לנ ס' ע"ג :
דף ל"ו א' . מוזילין כתי חרות וכו' . עיי' דף מ"א ב' ובהגרב שס , מכלקין כמחזי שס חמשה ספוליו כחלס
 רק כפר אחד וכמגמרו סקריאה כראשונ חזרו וכוילאו חאר למסקיד , חלס מלשונ כחן גראה שלין
 כדבר מוכרע :

שם ע"ב . עס סהרוב חלס כנחס מוחר להדליקה . ככוונס שאין גריד לעשות סחילוח חדשות ככל לילס חלל מוחר להדיק
 כמס סגסאר מחתמול וכן עד כמס פעמיס עד סיכלה וכו' . עיי' שו"ע ח"א סימן חרע"ג סק ד'
 וכמגמריכ"ס כמס רכינו גרשון כר' שלמס : שם וסמוכ ימי חונכס מוחרים כמלכס חמר רי"ל כו' עד כלוחו כמס ,
 כז"ל , וכסאר ט"ס , כן גראה לעד :

דף ל"ו . ולא אמרינן חלל דהא אמרינן ס' ואלסינו . יס מעקיס כולו כנרוך סלמר וככרסח חנוס . ין ככרסח
 סעוב והמעקיד דכרסח"ו ג"כ חומרים חלל חאר ס' חלסינו . ונדחס סליוו דומס כלל זס לוס , דכסס כל
 כרכס סעווחח כנרוך יס לב עמי חלקיס , ח' כוכריה ס' ומלכות , סהוא כעין כזחא המחמר , וכו' עיין כדבר כעמנו סעליו
 כויכוס ככרסכ , או כזחא המחמר , ויס מעכע ארוך ומעכע קור ככל אחד מענין סחלקיס כללו . חמר ע"כ ח"ל למס
 מוכיר כג' כרכוס ס"ל חלל חאר סככר כוכיר ס' חלסינו , מעני סקן כוקבע להכארוך כשכחי וחוארי ס' סכנווך , מסאר"כ
 ככרסח סעליונו שלא חשו חכמיס להכארוך כס כחלק הוכרת חוארי ס' , למס יחזור לחמר חלל , חס לא סחחר על
 כרכ חל ריכנו סהוא כזחא המחמר . וגס זס חז"ל חך למוחר כי די כמס סכוכיר ס' חלסינו . ולפי זס מאן דגריס
 ככרסח סעוב והמעקיד חל סככל יוס וכו' חינו חלל עומס , דהא ככר כוכיר ס' וכל כחואריס והוכיר גס חלל כח חו
 למס ל' , והכריס כוכיס למנין . עיי' ח"א קס"ט כס"ו שם :

דף ל"ט ומגדן וכו' לחלל מהל . כחוב כח"ח ז"ל והכר רב עמרס ז"ל ככדורו סמכרינן לחלל מהל ולאכול מרור כלמ"ד ,
 וכ"י דעה כרמכ"ס ז"ל לפי סכלל סככר ככ' כרכוס סכל מנזס סחובס עליו וכתוכון להוילא עמנו ולהוילא
 חחריס סמכר כלמ"ד לעכוח , וכ"כ כראכ"ד וכרמכ"ן ורר"ס ורסכ"ח ז"ל ע"ל . והכס כרמכ"ס ז"ל כה' חמו"מ ססק
 לכרך על חכילת מהל וע"א מרור , וככר סקסו עליו סכוכר לכללו ככלכות כרכוס ס"ח , ט"ס ככ"מ . והגאון חק
 יעקב כבי' חל"כ כחב לתרס מסוס סחוא לשון כמקרא על מנזס ומרוריס יחלוסו ע"כ ססק לכרך כעל . וכמחלס עכ"ה
 דכריס חלס חין להס סחר כלל , כי על סככוב חוזר על סעעל יחלוסו , וממס כמקוס עס . ועל סככרס מוככ על
 ועמו , וכמס רחוקיס מחוד זס מוס כמכון :

דף ל"ט ע"א . ונאמר לפניו הללירה . הללירה הללו עבדי ה' עד אם הבנים שמרה
 הללירה . כצאת ישראל עד למעיני טים . ברוך אתה ה' וכו' . כז"ל :

שם ע"ב . ומוטלין ידיהם . כל לשון ככדור מן וטלין עד חלל ככסח סככחה , כוא כמגמס . וכסנסיס כרסחיס
 על עינו . מעורב מסלס וחכוכס גס יחד , וממסי סככרון מרכוס על העומד לא חששו לתקטו . כל
 קורס כככר יכור לו דרך היסרה לפיו , וחלס יעלה כידו יסקל סמחלס לכחיס חחרינו :

ח"ב

דף נ"א ע"א ולא ועשה את אינו ואת איל העם וכו' ג'ת פר סעולה וחא סנעט ככסיס חמימיס כו' . כעין זס
 מנחל ג"כ ככדור סעכוס כמחזור סלנו סמחחיל חזין כח . ועיין ככילור קריחי מועד להכר"ף
 סקסס סהוא דלח כמאן , לפי סוסחחנו כממחל , ע"כ סכדכריו יחור"ס גס הדכריס ככחן , ומסיס שס , חך כל
 זס חינו סוב ל' ככוח סיועו שלא חליבא דכלכחא :

